בנדר

נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

סוד החיים ודביקות

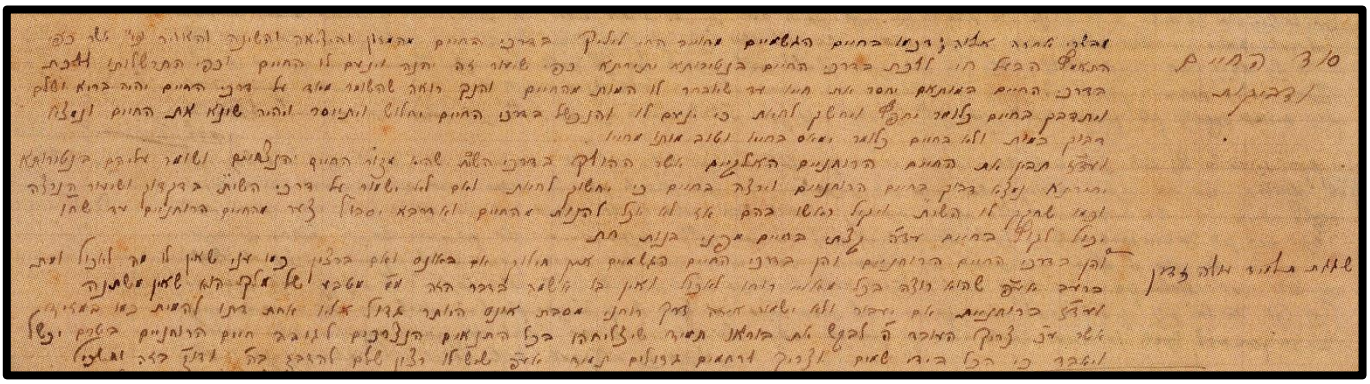

סוד החיים ודביקות

'מבשרי אחזה אלוה' (איוב יט, כו); דכמו בחיים הגשמיים מחוייב החי לילך בדרכי החיים מהמזון והיציאה והשינה והאויר וכו', אשר כפי התאמץ הבעל חי ללכת בדרכי החיים בנטירותא יתירתא (-שמירה יתרה), כפי שיעור זה יהנה וינעם לו החיים. וכפי התרשלותו ללכת בדרכי החיים במותאם, יחסר את חייו, עד שיובחר לו המות מהחיים. והנך רואה, שהשומר מאד על דרכי החיים יהיה בריא ושלם ויתדבק בחיים, כלומר יחפץ ויחשק לחיות כי יונעם לו, והנכשל בדרכי החיים, יחלוש ויתייסר ויהיה שונא את החיים, ונמצא דבוק במות ולא בחיים, כלומר, ימאס בחייו וטוב מותו מחייו.

ועל דרך זה תבין את החיים הרוחניים האלקיים, אשר ההולך בדרכי השי"ת שהוא מקור החיים הנצחיים, ושומר עליהם בנטירותא יתירתא, נמצא דבוק בחיים הרוחניים, וירצה בחיים, כי יחשוק לחיות. ואם לא ישמור על דרכי השי"ת בדקדוק ושיעור הנרצה וכמו שחקק לו השי"ת, ויקיל ראשו בהם, אז לא יוכל להנות מהחיים. ואדרבא, יסבול צער מהחיים הרוחניים עד שח"ו יכול לקוץ בחיים, על דרך הכתוב (בראשית כז, מו) "קצתי בחיי מפני בנות חת".

שגגת תלמיד עולה זדון (אבות ד, יג). והן בדרכי החיים הרוחניים והן בדרכי החיים הגשמיים, אין חילוק אם באונס ואם ברצון, כמו עני שאין לו מה לאכול ומת ברעב, אע"פ שהוא רוצה בכל מאוויי רוחו לאכול ואין בו אשמה בדבר הזה, מכל מקום מטבע של מלך הוא שאין משתנה. ועד"ז ברוחניות, אם יעבור ולא ישמור איזה דרך רוחני מסיבת אונס היותר גדול אליו, אחת דתו להמית כמו במזיד. אשר על כן צריך העובד ה' לבקש את בוראו תמיד שיצליחהו בכל התנאים הנצרכים לגובה חיים הרוחניים בטרם יכשל ויאבד, כי הכל בידי שמים, וצריך לרחמים גדולים תמיד, אע"פ שיש לו רצון שלם להדבק בה', ודו"ק בזה ותשכיל.

חברים יקרים: בודאי אתם מבינים את חשיבות פעולותיה של אור הסולם ונהנים מפירותיה.
אור הסולם זקוקה לתמיכתכם, היו שותפים!!!
תוכלו לתמוך בנו בהוראת קבע או באופן חד פעמי, כל אחד כפי מתנת ידו הרחבה,
כדי שנוכל להמשיך ולשרת את כלל הלומדים.(ניתן ליצור קשר בטלפון 050-4194229)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד. **לקבלת העלון שלחו בקשה למייל** d052769144@gmail.com

מתיקות

נשמת התורה

שנה ב'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת חיי שרה ה'תשע"ט

בעניין חברון שהוא ההכנה והאחוריים הקודם לפנים

ויהיו חיי שרה וגו', ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה וגו" ואח"ז כתוב בתורה את עניין קניית מערת המכפלה אשר בחברון. ויש לומר בדרך רמז, בפרשה הקודמת כתוב על עניין לידת יצחק. וידוע שיצחק הוא כנגד ברכת 'אתה גיבור לעולם ה', מחיה מתים אתה רב להושיע' שמזכירים בה את השבח של תחיית המתים. וע"כ זה קשור עם עניין מיתת שרה וקבורתה. שהקבורה זה עניין הכנה לתחיית המתים. והנה גם בזוה"ק פ' חיי שרה מבוא הרבה מענייני תחיית המתים. ובעצם כל עניין הקבורה הוא עניין הכנה, כמו זרע החטה הנרקב בארץ ולאחמ"כ עולה ופורח עם כמה מיני לבושים. וכן בכל מצב של פנים ישנו קודם לכן את עניין האחור, שהוא ?? ההסתר הקודם לו, שזהו עניין הקבורה של הגוף, עד שבתחיית המתים הגוף זוכה לבחינת פנים שלו. כי ישנם ב' סוגי אור, אור הנכנס לתוך הכלי ומענגו ואור המחיה את עצם חומר הכלי. ומוסבר בספרי חסידות שהעומק של האור שמצווה את הכלי עצמו הוא הרבה יותר עמוק מהאור שנכנס תוך הכלי. וב' האורות האלו זה בחי' היושר והעגולים. כי אור יושר הוא ההנהגה של שיתא אלפי שני, שרק חלק מהאור יכול להכנס. ופה ניכר מאד מעלת האור על גבי מעלת הכלי. כי הכלי עדיין לא יכול להמשיך כל האור. ועיקר הכלים שהם הכלים 'דעיגולים' נשארו רקים מאור ולעתיד לבא יתוקן עצם הכלי, שהם הכלים דעיגולים, ויאיר החיות שמהוה את עצם הכלי שהוא החומר עצמו. היינו שיהיה מגולה לעין כל 'רצונו יתברך לעשות לו דירה בתחתונים'. שזה מתבטא בהרגשת החיים של החומר בעצמו ולא רק בהרגשת החיים המענגים את החומר. וכן בגשמיות רואים שהחיות של עצם החומר היא גדולה ביותר. והוא עניין פצצת והאנרגיה האטומית, שהוא גילוי של החיות של עצם החומר שבנוי מחלקיקים רבים שמסתובבים סביב עצמם וע"י פעולות מסוימות יוצרים אנרגיה עצומה מגוף החומר עצמו. וכל עניין הקבורה הוא ההכנה לגילוי של החיים של עצם החומר בעצמו, שעדיין לא התגלה, שזהו עניין חיצוניות העולמות. כי כל עניין מה שכתוב בכתבי האריז"ל על מה שקורה בכל מצווה ובכל שבת, כל מיני עליות והופעת אורות קדושים, הנה בחיצוניות העולם לא מורגש כלום ועולם כמנהגו נוהג. ואם אדם ילך למדינת גויים רחוקה ביום הכיפורים סביר להניח שלא ירגיש כלום מעניין יום כיפור. והטעם הוא כי חיצוניות העולמות עדיין אינה בתיקון, כי חיצוניות העולמות זה כנגד הגוף ופנימיות העולמות כנגד הנשמה. וכמו שהגוף עדיין לא נתגלה עצם החיות של הכלים כנ"ל, כך גם בחיצוניות העולמות עדיין לא נתגלתה הקדושה וכל העליות של העולמות הוא רק בפנימיות. ועל זה אנו מתפללים 'וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר.' שנזכה לתחיית המתים שאין פירושו שרק הגוף יקום, אלא שיתגלה עצם החיים, שמחיה את כל הבחינות החיצוניות של כל פרטי המציאות. ועד אז ישנה את בחינת ההכנה לזה.

וחברון הוא סוד ההכנה לפני. כמו שכתוב בזוה"ק על דוד המלך שמלך שבע ששנים בחברון ול"ג שנה בירושלים. והטעם הוא כי ספירת המלכות יש לה ב' מצבים. מצב האחור והשפלות והדינים, שזה גורם למצב הפנים, שהוא גילוי האור. והיינו שבזמן האחור היא משיגה את הכלים והרצונות. ובמצב הפנים היא מקבלת לתוכם את האור העליון. והיינו דווקא באותם כלים של מצב האחור, ולכן דוד המלך, שהוא כנגד ספירת המלכות, מלך קודם בחברון ואחמ"כ מלך בירושלים, כי קודם היה צריך להשיג את האחור וההכנה ואחמ"כ יכל למלוך בירושלים, שהוא הפנים. וזה מדויק ממש בזה שידוע מחז"ל שחברון היא מקום סלעים והקצוה לקברות מתים. והיינו שחברון זה מקום של מתים, כי עניין הקבורה הוא עניין ההכנה והאחור, וירושלים הוא המקום שבו יתחיל עניין תחיית המתים. כמו"ש 'ועמדו רגליו על הר הזתים'. שהכוונה על תחיית המתים. ובזה מובן גם כן מה שאמר רבינו האריז"ל בעץ חיים שחברון נמצאת בצד דרום לירושלים, ודרום הוא עניין ספירת החסד. ומחברון ומערת המכפלה עולים לגן עדן. כי גן עדן ידוע שהוא לא תכלית, אלא הוא רק מעבר והכנה שהנשמה קונה שם עוד מדריגות נעלות בזיכוך, כדי שתוכל לזכך את הגוף בתחיית המתים. וא"כ גן עדן הוא גם בחי' של אחורים בבחי' מסוימת. וזה עניין שהבעל התניא אמר פעם בהתוועדות 'אני לא צריך את העולם הבא, אני רוצה אותך כי את השי"ת בעצמו, שזה עצם החיים. זה קשור רק לזמן שבו הגוף יקום לתחייה. וזה השלמות של 'הפנים' שיתגלה בירושלים. ועד אז כל האורות שמתגלים, אפי' בגן עדן, זה רק בחינת הכנה. וזה גם עניין שרש"י אומר בפ' בשלח, שחברון שהוא המקום הפחות שארץ ישראל, היה גדול במעלתו מצוען מצריים, ששם ישבו המלכים, כי תמיד הפנים והחשיבות של התחתון הוא אחורים. ובילתי חשוב אצל העליון. וא"כ הכי חשוב בחו"ל שהוא צוען מצרים כלפי ארץ ישראל הוא הכי פחות.

וזה גם עניין שכלב ויהושע, כשהלכו לתור הארץ, הלכו עד חברון. והתורה אומרת שבחברון היו הענקים אחימי ותלמי ושישי. ובזוה"ק פ' שלח מבואר שהם ילדי המלאכים שקטרגו נגד בריאת האדם. ועתה נבין מה הקשר שלהם לחברון. וזהו מפני שמבואר בפירוש הסולם בפ' בראשית, שכשהשי"ת בא לברוא את האדם, כיוון שתמיד צריך להקדים את הקטנות, והאחור לפני הגדלות, ובחי' הפנים, ע"כ אמר למלאכים 'נעשה אדם', היינו שגם אתם תמעטו עצמכם ותקבלו את בחינת האחור, כמו האדם. ובזכות זה אחמ"כ, כשאדם יעשה תשובה ויזכה לגדלות והפנים שלו, אזי גם אתם תזכו לזה בזכותו. וע"כ כל המלאכים הסכימו לזה חוץ משני המלאכים שאחמ"כ טעו אחרי בנות האדם וילדו מהם את הענקים כמבוא' בסוף פ' בראשית. וא"כ הפגם של המלאכים המקטרגים היה בעניין קבלת האחורים. וע"כ אחימן ושישי ותלמי שהיו מזרעם, הם היו בחברון, שהוא מקום האחורים הקודם לפנים. ולכן מבואר בנביא שופטים שכלב קיבל את חברון. כי כלב הוא כנגד ספירת המלכות. וספירת המלכות קודם יש לה את מצב האחורים ואח"ז את מצב הפנים. וזה גם הסוד שכתוב בזוה"ק שתמיד שיש צרה בעולם, ומשתטחים על הקברים של המתים, אזי הם הולכים לחברון. כי כל אור חדש וישועה שממשיכים צריך לעורר האחורים לפני הפנים. ע"כ הם הולכים לחברון לעורר את בחי' ההכנה לישועה, ואח"ז אפשר לזכות לבחינת ירושלים, שזה הפנים. ואברהם אבינו, ע"י עסקו בקבורת שרה וקניית חברון, פעל את סוד ההכנה בעולם, וסוד ההכנה של משיח, שאחמ"כ יוכל להתגלות בירושלים. שזה עניין חברון – חבו"ר ן' – נ' ידוע שמרמז על מלכות, כמו"ש בתהילים 'לפני שמש ינו"ן שמו'. וחברון הוא האחוריים שמחבר את כל הפרטים והיסורים והמצבים הרקובים, כדי לגלות מלכות שמים בירושלים. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג

מהו חסד הא' דז"א הנקרא אברהם

בחינת חכמה דז"א, היא מעיקרה קצה הראשון מו"ק שלו שהוא חסד. ובגדלות דז"א, שהחסד הזה שב להיות חכמה, הוא נקרא אברהם. והוא הנוטריקון של אב"ר מ"ה. כי בעת שחג"ת דז"א נעשים חב"ד, נעשים נה"י לחג"ת, והוא קונה נה"י חדשים, שאז נעשה היסוד שלו לבחינת אב"ר, שפירושו שקונה כח ההולדה. וכיון שזהו רק בעת שקונה בחינת חכמה שנקרא אברהם, ע"כ מרומז בו אבר מ"ה. אבר ע"ש יסוד החדש שקונה אז. ומ"ה, על שם מ"ה החדש, כי קומת חכמה זו היא חכמה דמ"ה.

(תע"ס חלק י"ד)